

**Lucrare scrisă pe semestrul al II-lea
-limba și literatura română-**

clasa a VII-a A

Citește cu atenție textul și răspunde cerințelor:

Dupe o lună de zile înțelesesem rostul învățaturii și cunoșteam bine pe domnul Vucea. Mulți ani l-am visat. Chiar acum îl văz înaintea ochilor. Scund, grăsuliu, cu părul mărunț și încărunțit, cu barba ascuțită, potrivită din foarfecă, mai mult albă, și albă ca zăpada în vârful ei netezit; niște ochi verzui, mici și repezi; o față gălbuie, curată și fără pic de sânge. Iarna să cocoloșea într-o bundă cu blană lăptoasă, vara însă îți rămâneau ochii la el de frumos ce era îmbrăcat: haină albăstrie, pantaloni negri, jiletcă de dril năutiu, călcată și lustruită, un lanț de aur, gros ca pe deget. [...]

Dar când mergea, Domnul Vucea nu era de fel ca ceilalți oameni. Ne uitam la el de departe. Pășea iute, mărunț, ușor, ca un șoarice, și scuipa în urmă când trecea pe lângă murdării; dacă era noroi, călca din peatră în peatră, tot în creștetul pietrelor, scuturând picioarele ca o pisică.[...]

Lecțiile mergeau strună. Nu învăța nimeni nimic.

Clasa avea șaisprezece bănci; băncile aveau șaisprezece "primi" și șaisprezece "monitori"; peste monitori erau trei "monitori generali": doi de învățătură și unul de "ordine". "Generalii" ascultau pe "monitori"; "monitorii" ascultau pe "primi"; "primii" ascultau pe școlarii fără grad. Școlarii dau "interes" primilor, primii monitorilor; monitorii ungeau pe generali; iar generalul de ordine, care nu punea note la învățătură, ci numai însemna, cu o cruce, cu două și cu trei, pe cei ce nu sta smirnă, când îi venea lui poftă "să se auză musca în tavan", lua ce putea de la monitori, primi și școlari. Generalii băteau pe toți; monitorii, de la primi în jos[...]

De obicei, Domnul Vucea, când intra în clasă, noi fiind toți cu ochii pironiți în carte, începea să cerceteze notele. Pe "binișor" îi trăgea de urechi, lui "rău" îi trăgea la palmă cu linia lată, cu nuiaua sau chiar cu linia în patru muchi când să făcea foc.

Oh! Atunci era nespus de rău! Se scărpină în barbă, repede de nu i să vedeau degetele, și poruncea fără milă:

– Dă-i zece tătarului, dă-i zece!... ha! tătarul!...zece!... cinci cum o fi și cinci pe dungă!

(Barbu Ștefănescu Delavrancea, Domnul Vucea)

Subiectul I (50 de puncte)

1. (8p) Precizează valorile morfologice și funcțiile sintactice ale cuvintelor subliniate în text: *ascuțită*, *ceilalți*, *nimeni*, *șaisprezece*.
2. (16p) Alcătuiește enunțuri în care să folosești următoarele părți de vorbire:
  - un pronume personal în cazul dativ;
  - un adjectiv provenit din participiu;
  - un numeral ordinal, în cazul acuzativ;
  - un pronume negativ în cazul dativ.
3. (6p) Explică folosirea virgulei în secvența *Scund, grăsuliu, cu părul mărunț...* și a cratimei în structura *Dă-i zece...*
4. (4p) Numește două moduri de expunere folosite în text.
5. (8p) Adu două argumente pentru a susține faptul că fragmentul citat aparține unei opere epice.
6. (8p) Exprimă-ți opinia în legătură cu felul în care era organizată clasa în vederea evaluării elevilor (paragraful al patrulea).

Subiectul al II-lea (30 de puncte)

B. Redactează o compunere de 150-250 de cuvinte (15-25 de rânduri), în care să realizezi caracterizarea personajului Vucea din fragmentul citat.

*Se acordă 10 puncte pentru redactarea întregii lucrări
Din oficiu se acordă 10 puncte*

Propunător, prof. Gabriel Dorolți, Școala Gimnazială Corneliu Coposu, Zalău